

Az Úr Lelke Üzen

A KEREKEGYHÁZI SZENT ISTVÁN EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA
XVI. évfolyam 5. szám

„Dicsőség a magasságban Istennek, békesség a földön minden embernek!”

Képek „A Születés” (The Nativity Story, 2006) filmből

Karácsonyi elmélkedés

Kedves Testvéreim!

Kevés eseménynek van biztosabb sikere, mint amikor egy újszülöttet körülvesznek családtagok, rokonok, barátok. Mindenki örül a sikeres és szerencsés születésnek, lelkenedik a csöppségért, hogy milyen aranyos, okos, szép.

Hogyné telnék meg hát örvendezéssel a liturgia Jézus, az Isten Fia születésének ünnepén. Akkorára nőtt ez az öröm, hogy szétfeszítette a templomokat, sőt a kereszténység falait, és ünnepévé lett csaknem az egész emberiségnek. Még ott is a családnak és a szeretetnek az ünnepévé vált, ahol nem hisznek, Jézus Krisztus születésében.

Régi és szemléletes elképzelés, hogy az emberiség úgy fejlődött, mint az egyes ember. Csecsemőből, a kisgyerekkorban át jutott el a serdülőkorig, majd vált felnőtté.

Persze minden kor úgy vélte, benne már az érett felnőttkorba jutott el az emberiség. Az elméletet sokan megcáfolták, a hasonlatban van mégis

némi – bár megtévesztő- igazság.

Vajon fejlődött, fejlődik-e az emberiség? A tudomány és a technika kétségtelenül. Bámulatos és gyorsuló haladásnak vagyunk tanúi napjainkban is.

A művészetek és az irodalom terén pedig, minden művészi alkotással gazdagabbá válik az emberiség hatalmas múzeuma. De Vörösmarty Mihály kérdése ma is fájdalmasan aktuális: „Ment-e a könyvek által a világ előrébb?

Vajon a tudományos haladással együtt jár-e az ember benső, lelki, erkölcsi fejlődése? Jobb-e, emberibb-e a mai kor, mint a régebbiek, és vajon szépül-e a világ az idő haladtával?

A kérdés persze az egyének életében is feltehető. Testi növekedésével párhuzamosan fejlődik-e a gyermek személyisége? Hányan érik el a felnőttkort úgy, hogy benső világuk, jellemük fejletlen maradt, sőt eltorzult, ön és közveszélyessé vált? Hány ember jár közöttünk- nem testében-, hanem lelkében hordozva halálos betegségeket, csonkaságokat? Ki tudja, hány évre tekinthet vissza az emberiség, de vajon milyen fokára jutott el a fejlődésnek? És hány ember él embertelenül magát és másokat pusztítva? Hányan törnek mások, védtelenek és idősek életére?

Hányan hoznak kegyetlen törvényeket, hányan taposnak át másokon a saját előnyeikért, hányan építik saját jólétüket mások nyomorából? Hányan képtelenek eljutni értelmük, szabadságuk felelős használatára, a szeretetre, a békére, az öröme egész életük során?

Bizony megváltásért kiáltott és kiált a világ. Életért és békességért, szeretetért és örömért.

„Isten Fia azért lett emberré, hogy az ember Istenné lehessen”- mondták az egyházatyák. Merész és gyönyörű gondolat.

De csak így lesz teljessé: Isten Fia emberré lett, hogy az ember emberré legyen. Gyermekké lett, hogy az ember gyermekké legyen, mert „övék a mennyek országa”.

A kisgyerek egészen szorosan anyjához, szüleikhez kötődik, meghal, ha nincs, aki táplálja, dajkálja, gondoskodik róla.

Eltorzul bontakozó személyisége, ha nem szeretik gyöngéden és biztonságosan, ha nem tanul meg idejében szeretni, megosztani a magáét másokkal, és osztozni mások életében, részt venni örömeikben és bánatukban.

A kisgyermek az együttlétén keresztül tanul bele az életbe, válik később önállóvá, de csak azért, hogy immár szabadon választhassa az együttlétet, a szeretetet.

A földön megjelent Isten Fia is magatehetetlen, pici csecsemőként fekszik ma előttünk. Ez adja báját és sajátos varázsát. De mi nem állhatunk meg a betlehemek idilljénél.

Jézus felnőttként is gyermek maradt. Azonban a gyermek fogalma nem fejlettségi, érettségi szintet jelent Nála, hanem a gyermekléttel járó legszorosabb összetartozást a Mennyei Atyjával.

Az Atyának egyetlen Fia, Istenként és emberként is. Élete ebben az egységben, ebben az együttlétben teljes és boldog. Lételeme a szeretet, immár nemcsak a Szentháromságban, hanem a születéstől a halálig tartó emberélet során is. Arra tanít, hogy a szeretet nem csupán múlt, átmeneti kalandja az ember életének, hanem annak legfontosabb része és feltétele. Isten emberré lett, hogy mi is emberré legyünk.

Az ember úgy van megalkotva, hogy nem elég önmagának, hogy embersége csak Istenben, élete csak a szeretetben válhat teljessé. Isten Fiának kellett emberré lennie ahhoz, hogy megmutassa ki az ember, honnan származik, mi a hivatása, életének értelme, és milyen csodálatos lehetőségek nyílnak előtte. Az Isten Fia emberré lett, hogy részt adjon sorsában, életében, halálában, feltámadásában. Emberré lett, hogy megtanítsa a szeretetre, amely erősebb a halálnál.

Isten egyszer s mindenkorra, és kiszakíthatatlanul belefűzte életét az emberiség történetébe, az ember életét pedig az Isten történetébe.

Megmutatta azt, hogy kegyetlen világunkban is lehet megváltott emberként, Isten gyermekeként élni, feltétlen és minden áldozatra kész szeretetben. Ezért a nagy jótéteményéért adjunk hálát ma karácsony szent ünnepén a Szentháromságos egy Istennek. Ámen

Kollár Balázs atya

KARÁCSONYI ESKÜ

(Bognár Tibor Pál verse)

Karácsony a világ legnagyobb ünnepe,
Mert a Betlehemi jászokban kisdéd született.
Gyertek emberek köszöntsük a kisdedet,
Akit az angyalok Kisjézusnak neveznek.

Mi emberek szeressük a kisdedet,
Aki szegénységben született.
De mi emberek esküszünk, hogy boldogok leszünk,
Mert a Kisjézuskát nagyon szeressük.
Ámen

Petrás Mária csángóföld legismertebb keramikusának egyik alkotása a **Csángó Madonna**.

Mária, a Magyar Szentkoronával a fején szoptatja gyermekét.

forrás: <http://users.atw.hu/etelkoz/petras.php>

Az adventi koszorú

Advent latin eredetű szó (adventus) megérkezést jelent. A koszorú állítás Jézus születésére történő várakozásának, felkészülésének a külső megjelenítője lett. Ennek a közös várakozásnak a karácsonyra való felkészülésnek, szép szokása az adventi koszorú állítás, koszorú készítés.

Kevesen tudják, hogy 1860-ban egy hamburgi evangélikus lelkész Juhan Wichern készített először földrészünkön adventi koszorút. (Néprajzkutatók szerint azonban Észak-Európában már nagyon régen a téli napfordulóra készülve fűzfa

koszorút fontak, amit valamilyen örökzölddel díszítettek. A téli sötétségben a melege, a fényre, a megújuló életre vágyódás ősi rituáléját jelenítették meg így.)

Napjainkban elmaradhatatlan kelléke lett a karácsony előtti időszaknak. Mondhatni divatba jött. Tudatosan nem használom az adventi időt, mert sokan erre már nem is emlékeznek! Sokféle változatban készítik, használják, ezeket a koszorúkat, ami legtöbbször csak kedves, mondhatni jópofa dekoráció lett... Magának a koszorúnak még inkább a készítésének pedig igen lényeges szakrális szabályai voltak és vannak.

Maga a koszorú (kör) ősi képforma ölelő kart jelent. Attól válik kereszténnyé, adventi koszorúvá, hogy középebe keresztet teszünk. Sajnos erről legtöbbször megfeledkeznek! Kör benne kereszt, ezzel egy igen ősi magyar képet valósítunk meg. A kör ölelést, a kereszt Istent, jelen esetben a közénk érkező Istenfiút, az Igét jelenti.

Az igazi adventi koszorút, nem vásároljuk. Advent első vasárnapján összejön a család, rövid időre nem televíziózik és közösen elkészíti a maga adventi koszorúját. Ezzel elkezdődik a karácsonyt váró lelki felkészülése is. Advent, rendszerint Szent András napján kezdődik, az ezt követő első vasárnapról van tehát szó. Sok-sok évvel ezelőtt gyermekkoromban, csak a templomban állítottunk Sanyi bácsival a harangozóval adventi koszorút. A szentélyhez közelebb lévő csillár alá rögzítettük. Egy ideig még benne volt kereszt, aztán idővel ott is elmaradt. Hála Istennek az 50-es évek vallásüldözése ellenére az adventi koszorú a templomokban mindig megtalálható volt. Családi otthonunkba a múlt század hetvenes éveiben kezdtük feleségemmel és gyermekeinkkel közösen készíteni. Utólag érzem és értem meg ezeknek a napoknak fontosságát és nagyszerűségét.

Hajlékony vesszőket kerestünk, legtöbbször fűzfát, de lehet másfajta fából is: 45-50 centis átmérőjű kőralakú koszorút formáltunk belőlük, majd 4-4 vesszővel kialakítottuk a keresztet, amit betűztünk a koszorúba. (lásd a képen). Fenyő ágacskákat raktunk körbe, s ha kellett vékony dróttal rögzítettük. A kereszt közepét piros csipkebogyóval díszítettük. Az Ó-szövetségi Isten és Mózes találkozási helyére utalva. Emlékszem nagyon sokáig fehér gyertyákat állítottunk a koszorúnkba. Talán nem is azért, mert nem lehetett lila és rózsaszínű gyertyákat kapni. Elsőnek mindig a Keletre tájolt gyertyát gyújtottuk meg. (Egy néplélek kutatótól tanultuk.) Volt, amikor zsinórokon lógtattuk, de legtöbbször csak asztalon, szekrényen helyeztük el...

Kedves és megható emlékek idéződnek fel bennem az adventi koszorú készítésével kapcsolatban. Isten születése az életet adó fény születését is jelentette. Ebben a készületben ösztönösen éreztük a bennünk is megszületni készülő Istengyermekeket.

Decemberi vasárnapokon mindig eggyel több gyertya égett már a koszorún, jelezve a közelgő karácsonyt. A téli napfordulóig (december 21-ig.) egyre korábban sötétedet, fájón hiányzott a világosság a meleget adó fény. Az adventi koszorún viszont már égett mind a négy gyertya. Karácsony előtti napon szigorú böjtöt tartottunk, megfigyeltem ilyenkor furcsa, szokatlan csend volt. A természet, a fák, a madarak, de még a házi állatok is rendhagyó nyugalomban voltak. Testestől lelkestől vártuk valamennyien a minden évben megszülető „fényt adó” Üdvözítőt.

A 2014 évre készített adventi koszorúnk!

Id. Rozsnyói Z.

Adventi kézműves foglalkozás

Egy nap hittan órán Elza néni megkért minket, hogy a szombati foglalkozásra adjunk elő karácsonyi szerepet. Mi elvállaltuk, és sokat gyakoroltuk az „Angyali üdvözlés és Mária látogatása Erzsébetnél” történetét. Meg is érte, sikerült. Mindenkinek nagyon tetszett.

A foglalkozáson nagyon szép karácsonyi dolgokat csináltunk- pl: adventi gyertya, karácsonyi masni, dióhéjba varrtunk kis Jézuskát stb. Mindenkinek nagyon tetszett a foglalkozás és reméljük, hogy lesznek még a következő években is.

Miután végeztünk, tízórára zsíros kenyeret és teát kaptunk, majd Balázs atya szaloncukorral és keksszel kedveskedett nekünk.

Ami a sikert okozta az a jókedv, a barátságos emberek, és a szórakoztató játékok. Nagyon jól éreztük magunkat!!!

Steiner Ferenc - Molnár Nikolett – Kanyik Fanni –Pencz Laura

Adventi gyertyagyújtás a téren 2014.

Kedves Testvéreim! Egy kedvelt adventi ének így hív bennünket: „Ébredjetek, a hang szólít benneteket.” A virrasztás hozzátartozik adventhez. Isten jövetelét csak akkor vesszük észre, ha álmunkból felébredünk és az élettől kapcsolatos illúzióinkat félretesszük.

Fotó: www.faragomuvek.hu

Advent nem a szép álmokba való menekülés, hanem a valóságra való ráébredés ideje. Az igazi valóság, Isten. De mivel többnyire alszunk és magunkat valamilyen ábrándba hajszoljuk, nem vesszük észre Istent, miként jön el hozzánk nap, mint nap, hogyan vesz körül bennünket mindenütt gyógyító és szerető jelenlétével.

De nemcsak ébredésről van szó, hanem ébrenlétről magáról, mint kiindulópont. Aki éber, az minden pillanatot tudatosan él meg, teljesen a jelenben van, eleven. Az éberséghez hozzátartozik a józanság. Az éber ember nem kábítja magát sem droggal, sem fogyasztással, sem szétszórtsággal. Advent idején sokan az ide-oda rohangálással kábítják magukat és a körülöttük lévőket.

Azt gondolják, minden, az év során elmulasztott levélírást, szeretet megnyilvánulást, most kell majd bepótolni. Advent időszakában megpróbálhatnánk ezzel a fajta önkábítással szemben tudatosan egy másik magatartást gyakorolni, az éberség és a józanság megtartását. Ha nyitott szemmel jársz, kelsz, észreveheted, mennyire sürgős sok ember hajszoltsága, akik életük valósága elől próbálnak menekülni. A figyelmesség és az éberség megtanít karácsony valódi üzenetére.

Advent idején az olvasmányok mindig bibliai intelmek. Az okos szüzekhez és a hű szolgákhoz hasonlóan virrasztanunk kellene, mivel nem tudjuk, hogy mikor jön el az Úr. Az Úr jöhet ünnepre hívó vőlegényként éjszaka. Ha alva talál, emberi mivoltunk ünnepét szalasztjuk el, az Istennel való eggyé válás ünnepét. De az Úr jöhet úgy is, mint egy éjszakai tolvaj: „Ha a ház ura tudná, hogy mikor jön el a tolvaj, bizonyára virrasztana, és nem engedné, hogy házába betörjön.”

Éjszaka virrasztanunk kell, mert az Úr nem jelenti be jövetelét. Titokban jön, mint a tolvaj. Csak akkor tudjuk őt a házunkba fogadni, ha ébren vagyunk és jövetelére minden órában számítunk.

A virrasztás nemcsak adventnek az alappillére. Karácsonykor is hallunk virrasztó pásztorokról. Mivel őrködnek, hírül kapják a Messiás születésének örömhírét.

Maga az előre nem látott virrasztás is jó. Ha egyszer éjszakánként felébredsz, és már nem tudsz aludni, ne védekezz ellene, vedd észre benne a tudatos virrasztás alkalmát. Figyelj az éjszakára, a csendre, a szívedre. Mit akar neked Isten mondani. Melyik angyalt küldte hozzád örömhírt jelenteni. Talán ekkor sejtet meg, miért szerettek a szerzetesek éjszaka virrasztani.

Mert éppen akkor, amikor éjszakánként virrasztunk, vagyunk a minket megragadni kívánó isteni titkok iránt igazán fogékonyak.

Kedves Testvéreim! A mai estén az első gyertya meggyújtásakor így imádkozunk: „Köszönöm neked, Uram Jézus Krisztus, hogy e világba jöttél, hogy segítsd az embert és megmutasd a helyes utat.

Bocsásd meg, ha elfeledkeztem róla, hogy eljöveteled oly döntő. Űzz el minden kételkedést, és önts adventi gondolatokat szívembe. Engedd meg tapasztalnom, hogy Te ma is újra hozzánk jössz.

Tarts éber készenlétben, hogy örömmel fogadjalak. Költözz be országunkba, házunkba, közösségünkbe és szívünkbe. Ámen

75 gyermek a Szent Imre Otthonban

Mit keres itt ennyi gyermek? Hogy férnek el? Mit fognak csinálni? Kik felügyelnek rájuk? Vajon rendet hagynak maguk után? Örök kérdések ezek a felnőttek részéről, ha hagyják a gyermekeket „játszani”. Viszont, ha jól látom nem játszani jöttek össze, hanem készülődni. Mire? Az Úr Jézus születésnapjára, Karácsonyra. Asztalok köré ülnek a gyermekek. Minden asztalnál más feladat várja őket. Az egyik asztalnál Tündi nénivel „Álló Betlehemet” lehet készíteni, a másikonál „Adventi naptárt” Csilla nénivel. Elza nénivel dióhéjból készült bölcsője lesz a kis Jézusnak. Györgyi néni adventi koszorút készít a gyerekekkel.

Hoppá, ha jól látom én is ott ülök az egyik asztalnál és szalagból hajtogatott csillagot tanítok a kitartó gyermekeknek. Először két bátor fiú és egy leány ült le mellém. Nagyon ügyesek voltak, mert azért be kell vallanom, hogy nem egyszerű a csillaghajtogatás. De, ők kitartottak! Utánuk hetedikes lányok vállalkoztak a feladatra.

A munka közben volt egy pici időm, hogy gyorsan körül nézzek a teremben és örömmel láttam, hogy anyukák is voltak közöttünk. Sőt, ami meglepőbb volt, hogy apukák is! Akik nem ücsörögtek gyermekeik mellett, hanem együtt dolgoztak velük. Jövőre is jöjjenek! És várunk más Apukákat is!

Meglepetés is várt ránk. Kanyik Fanni, Steiner Ferenc, Pencz Laura és Molnár Nikolett előadásában láthattuk az „Angyali üdvözet” jelenetét a Szentírásból, Elza tanárnő felkészítésében.

A 8.-os Seres Ákos, Ritter Bence, Marton Zsolt és Deli Tamás gondoskodtak rólunk. Készítették a zsíros kenyeret, és teát főztek nekünk.

A 8.-os lányok pedig a kézműves munkában segítettek a kisebbeknek. Nevezetesen Varga Eszter, Bognár Nóri, Marton Evelin. Remélem, hogy senkit nem hagytam ki a felsorolásból! A gyerekek nagyon szép rendet hagytak maguk után!

Köszönjük Balázs atyának, hogy ott volt végig velünk! Köszönjük ezt a szép lehetőséget, hogy közösségben indulhattunk el az adventi úton! Köszönjük mindenkinek az áldozatos munkáját!

Kívánom, hogy mindnyájunk szívében megszülessen a kis Jézus szeretete!

Benkő Mária

Köszönet az ajándékért

December 7-én vasárnap Miklós püspök napján mi is megtapasztalhattuk azt, hogy milyen kapni. A szentmise végén a gyerekek kimehettek az oltár elé és ott kaptak egy csokoládé Mikulást. Nekem is nagy öröm volt az arcomon és boldogság töltötte el a szívünket.

Hefler Emese, hittanos

Jelenlét hétvége

Jelenlét hétvégét tartottunk Kerekegyházán a Szent Imre Otthonban 2014. november 14-15-én. Ez a másfél nap a Magyar Házasság Hétvége egyik speciális programja házaspárok és papok szerzetesek részére. Nyolc házaspár és egy atya fogadta el a meghívást a találkozóra, amelynek témája, mint ahogyan a nevéből is kiejlik: hogyan legyünk jelen párunk és Isten számára a mindennapjainkban.

A téma feldolgozása során derült ki, hol tartunk most és hová lehetne eljutni párkapcsolatunkban. Ennek felismeréséhez nyújtott segítséget

Csanády Misi és Márti valamint Keceli Károly atya. Márti és Misi 53 éve házassok és 30 esztendeje hozták a Hétvége szellemét Magyarországra. Azóta folyamatosan nagy lelkesedéssel és odaadással tanítják az utánuk következő nemzedékeket. Karcsi atyát 65 éve szenteltek pappá, de a szeméből és a bevezetőiből fiatalos lendület és óriási szeretet áradt. Igazi értékes tanúságos gondolatokat hallhatunk, életükből hozott példákkal erősítettek bennünket a házasságunkban. Meghitt Szentmisével zártuk ezt a csodálatos másfél napot az Úr kegyelméből. Köszönjük az előadók és a résztvevők nyitottságát, szeretetét, amivel egymást gazdagíthattuk.

S Nagy Attila és Judit

A következő év tavaszán is van lehetőségünk Első Hátvégét tartani, 2015. március 6 és 8 között.

Főegyházmegyei Szinódus

KALOCSA-KECSKEMÉTI FŐEGYHÁZMEGYE SZINÓDUSI GYŰLÉSE, 2014 NOVEMBER 23. KISKUNHALAS

Téma: **Mit tehet a család a hitoktatásért?**

Program:

1.Előadás a főegyházmegye hitoktatási helyzetéről: **Fülöp Ernő kanonok**

2.Tanúságtétel a szülők küldetéséről a hitoktatásban: **Földvári József és Tünde** valamint

Papp József és Emese

3.Szekcióülések:

- Miért célszerűbb a hittant választani, mint az etikát?
- Mit tehetnek a hitoktatók azért, hogy hatékonyabban elérjék a családokat?
- Mit tudnak tenni a szülők azért, hogy a gyermekeik a hittant jobban szeressék és tanulják?

Összefoglaló:

Fülöp Ernő azzal kezdte előadását, hogy nehéz feladat ma megmutatni a keresztény élet értelmét és célját, valamint átadni a szeretet törvényét az ifjúságnak, ám mégis gyönyörű. Aki nem a tudás magaslatáról közelít, hanem alázattal szólítja meg a rábízottakat, s képes az alkalmazkodásra, megújulásra az sikeres lehet a küldetésében. Ferenc pápa szerint munkatársakra van szükség, nem múmiákra. Ma, amikor sokan támadják a család intézményét, s a hozzá ragaszkodó egyházat is, nem vesznek figyelembe egy fontos dolgot. Tudniillik, hogy ez nem ember és nem egyház által alkotott intézmény. Isten határozta meg a különleges közösséget a férfi és a nő között, amelyben folyamatos a kommunikáció. (1Móz. 2. 24-25. Mk.10. 6-9.)

Nem a házaspár dönti el mi a feladata a családnak, hanem ez része az isteni tervnek. Szt. Ágoston szerint a házasságot a tökéletesség irányába viszi a hűség és a gyermek, így válik szentté. Ezért lesz érdemes „családot váltani”, vagyis a fiatalok számára családot alapítani. Sajnos napjainkban úgy állítja be a világ, hogy nem kell elköteleződni a hitnek, hivatásnak, embernek, szeretetnek. Ezért az emberek a pillanatnyi boldogság állapotába menekülnek, amely azonban nagyon tűnékeny. Ezután visszasüllyednek a kiégettség állapotába, amely nem hordozza az életet, a szeretetet. Az ember nem képes szeretet nélkül élni. Nekünk szülőknek el kell dönteni, hogy milyen értékek mentén akarjuk nevelni a gyermekeinket, hogy teljes személyisége ki tudjon bontakozni. Ez a nevelés-növelés-érés nem pillanatnyi döntés kérdése, hanem egy folyamat. Nem létezik semleges nevelés. A „ha majd felnő, eldönti” kijelentés nem szabadságot ad a gyermeknek, hanem felelőtlenség és az iránta való szeretetlenség kifejeződése. Ha vallástalannak neveled, érték nélkülinek neveled, nem tanítod meg az elköteleződésre, nem lesz számára szent a szülő, nagyszülő, család stb. A népességcsökkenés egyik fő oka az elköteleződés hiánya. Ezért ha fontos számunkra a keresztény értékrend, kötelességünk oda íratni gyermekünket, ahol azt az értékrendet képviselik és tanítják.

A sikeres nevelés, a közös cél elérésének érdekében fontos a család és a hitoktatók együttműködése, egymás kölcsönös kiegészítése, segítése. Nagyra becsüljük azokat a szülőket is, akik kérik gyermekeik hitoktatását, ám maguk még nem élik a keresztény életet. Arra biztatjuk őket, hogy kérjék hitoktatóink, plébánosaink segítségét a felmerülő kérdéseikben! Kövessék nyomon gyermekeik előrehaladását, vegyenek részt a közösségi programokon, hogy egyre inkább megismerjék az Evangélium tanítását. Keressék az alkalmat, hogy hol tudnak bekapcsolódni segítőként az egyházközösség életébe.

A házaspárok személyes tanúságtétele és szekcióüléseken megfogalmazottak megerősítették Fülöp Ernő kanonok úr előadásának gondolatait. A találkozót szentmise zárta, melyet **Bábel Balázs érsek úr** mutatott be.

Halák Ferenc és Elza

Borszentelés, boráldás

A Szent János-napi borszentelés, boráldás a 13. sz.-ban Németországból terjedt el. „Johannisminne” a német neve, a pap e szavakkal nyújtotta át a bort híveinek: Igyátok Szent János szeretetét. Ez a szertartás hozzánk is átkerült és először a német lakosságú városokban volt ismert. A pannonalmi főapátságban régi időktől kezdve szokás volt a borszentelés, és az újbort e naptól itták. A magyar népi kalendáriumban december 27-e Szent János napja. A római egyház szertartás könyve Szent János napjára írja elő a boráldás szertartását. A 18. század közepéig a karácsony háromnapos ünnep volt és Karácsony harmad napján ünnepelték Szent János evangélista emlékét. A bort termő vidékeken szőlősgazdák ezen a napon bort szenteltetnek, s minden hordóba öntenek belőle egy pár cseppet, hogy boruk meg ne romoljon, a többi pedig eltették gyógyítószerül, amit fül- és fogfájás, rontás, stb. ellen használtak. A középkorban szentelt borral kínálták meg azokat, akik hosszú útnak indultak, hogy Szent János áldása oltalmazza őket. Búcsúzáskor a megivott pohár bort a mai napig is szokás Szent János áldása néven emlegetni. *„Igyuk még meg a Szent János áldását”*

Legenda szerint Aristodemus pogány főpap mondta azt Szent Jánosnak, hogy akkor hisz Krisztusban, ha János, megissza a méreggel teli boroskelyhet. A mérget két gonosztevővel is megitták, akik azonnal meghaltak. János a bor megáldása után: megitta a bort és életben maradt. Köpenyét a két halottra terítette, és azok feltámadtak. A pogányok hittek és megkeresztelkedtek.

A Szentírásban olvashatjuk Jézus, Jánosnak és Jakabnak mondott szavait: meg tudjátok-e inni a kelyhet, melyet én inni fogok? (Mt 20,22). Részben ezért is szerepel János apostoli ábrázolásokon sokszor a mérgezett borral telt kehely, amelyből kígyó bújik elő.

Több ezer évvel ezelőtt is tudták az emberek, hogy a bor az emberi boldogság egyik forrása. Fáradtságos munkával ezért művelték szőlőültetvényeiket, készítették a préházakban türelemmel, szorgalommal, tudással a fehér- vagy vörösbort, ami *„felvidítja az ember szívét”*, ahogyan a Zsoltárok könyvében olvashatjuk. A színbor, *„a szőlő vére, a mámorító ital”* ahogyan Mózes ötödik könyvében olvassuk, felszabadítja bennünk, halandó emberekben a jóra való hajlamot, és a mértékkel fogyasztott mámorító ital mindnyájunkat vidámmá, boldoggá teszi, képessé arra, hogy jól s jót cselekedjünk. A szőlőtő termésében összeforr az égi gondoskodás és az emberi munka. A hívő ember számára mély üzenetet hordoz a szőlőből átnemesült bor: Jézus Krisztus megváltó művének beteljesítése előtt, az utolsó vacsora asztalánál szeretetének és szenvedésének jelét, a kenyér mellett, bor színében hagyta örökölni az őt követők számára. A Bibliában több mint 500 szor található meg a szőlő és bor kifejezés.

A Szent János-napi borszentelés egy olyan áldott pillanat, amikor a Teremtő szentesíti azokat a nemes alkotásokat, melyeket az Ő segítségével a föld ereje és az emberi tudás, sok-sok verejték és a szeretet tesz utolérhetetlen, egyedi és felemelő teremtéssé.

A bor emberségre, bölcsességre, Istenszeretetre tanít. Lukács evangéliumában az irgalmas szamaritánus olajat és bort öntött a rablók által helyben hagyott sebeire. Az Újszövetségben a bor a liturgia része, a borban evangélium van, Jézus vére.

Az örök élet, a feltámadás szellemiségét az Úrjézus a borral jelezte felénk. (Jn15,1-2.) *„Én vagyok az igazi szőlőtő. Atyám pedig a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, amely nem hoz rajtam gyümölcsöt, lemetesz, és minden termőt megtisztít, hogy többet teremjen.”*

(Mk. 14,23-25) „Azután fogta a kelyhet, hálát adott, odaadta nekik és ittak belőle mindnyájan. Ő pedig így szólt: „Ez az én vérem az, új szövetségé, amely sokakért kiontatik. Bizony, mondom nektek: többé már nem iszom a szőlőnek ebből a terméséből addig a napig, amíg az újat nem iszom Isten országában.”

Napjainkban a templom búcsúhoz köthető terményáldáskor is szentelnek bort, de az újborok szentelésének időpontja a legtöbb borvidéki településen Szent János napján történik. Ilyen rangos eseménynek számít minden évben a Pannonhalmi székesegyház mellett az Egri, Esztergomi székesegyházakban megtartott gazdák újborainak szentelése, szentmise keretében. A borszentelés hagyománya János napon a mai napig él az ország bortermelő vidékeink templomaiban, így a mi borvidékünkön is. Ilyenkor a Borrendek és a borszakma képviselői díszes viseletben vesznek részt a borszentelés szertartásán.

A bor él, - fejlődik, érik, öregszik-, mint mi emberi teremtenyek, közös teremtőnk szándéka szerint, az emberi boldogság egyik forrásaként, különösen, ha mértékkel fogyasztjuk, és átéljük annak liturgiai tartalmát. Bízunk benne, hogy a mennyei születésnapunk után az Atya országában mi is koccinthatunk az Úrral és szereteteinkkel újjá születésünk alkalmával.

Oreskó Imre

Xavéri Szent Ferenc (1506-1552)

India és Japán első apostola, Egyházi ünnepe december 3-án van.

„Elmenvén tanítsatok minden nemzetet!”- mondta az Úr.

E parancsot teljesítette Xavéri Szent Ferenc. A spanyol-baszk Xavér városkában született, gazdag családból. Nagyon tehetséges és jó képességű gyermek volt. Szülei Párizsba küldték tanulni. Fényes siker állt előtte, a filozófia doktora is lett. Itt ismerkedett meg Loyolai Szent Ignáccal, aki felfigyelt a lángoló lelkű ifjúra. Hívta Jézus követésére, de Ferenc nagyon nehezen adta meg magát. - „Mit használ az embernek, ha az egész világot is megnyeri, de lelkének kárát vallja.”- Végül megértette a hívást és követte Loyolai Szent Ignácot.

Belépett a jezsuita rendbe, elvégezte a teológiát és pappá szentelték. Nagy reménysége lett rendjének. III. Pál pápa is felfigyelt az ifjúra és Indiába küldte misszióba. India szinte érintetlen terület volt a kereszténység szempontjából. Nehéz és fáradságos út után érkezett meg Goába és itt kezdte el missziós tevékenységét. Lángoló buzgalma, élete nagy hatással volt Goára és

a környékén élőkre. Tömegesen keresztelkedtek meg tanítására. Isten sok-sok csodát tett a kedvéért. Betegeket gyógyított, halottakat támasztott fel és India különböző nyelvein beszélt anélkül, hogy tanulta volna. Mindenkit a saját nyelvén szólított meg. Isten kiválasztottja volt, sok támadás érte a brámin papok részéről, de Ő nem rettent vissza senkitől és semmitől.

Missziós útján több mint százezer mérföldet tett meg gyalog és mezítláb. Több mint kétszázezer embert keresztelt meg saját kezével. Hét éven át működött Indiában, majd elindult Japánba, ahol elsőnek hirdette Krisztus ígét. Itteni munkáját is Isten áldása kísérte. Természetesen itt is nagyon sok támadás érte a helybéli boncok részéről, de ő csak a rábízott küldetésével foglalkozott. Meggyőző tanítására a boncok közül is sokan áttértek és a papjukat követő japánok egy alkalommal tizenöt-ezren kérték a keresztség felvételét.

Kínába szeretett volna még elmenni, de az odavezető hajó úton megbetegedett és csak messziről láthatta meg Kína földjét. Útközben egy szigeten halt meg, de testét visszavitték az indiai Malakába, ahol hatására a pestis járvány egyszeriben megszűnt. Goa templomában helyezték örök nyugalomba. Kétszáz évvel később sírját felbontva, testét éppen találták nem fogott rajta az enyészet. Sírjánál számtalan csoda történt, illetve történik napjainkban is.

Erős hite, fáradhatatlan evangelizációja és kitartása példaként állhat valamennyiünk előtt.

Kedves Ferencek! –akik ezen a napon tartjátok névnapotokat, legyetek büszkék a névadótokra és nehéz helyzetetekben forduljatok hozzá bizalommal.

Rozsnyóiné Margó

Gyermek oldal

Jézus születése – Pásztorok hódolata

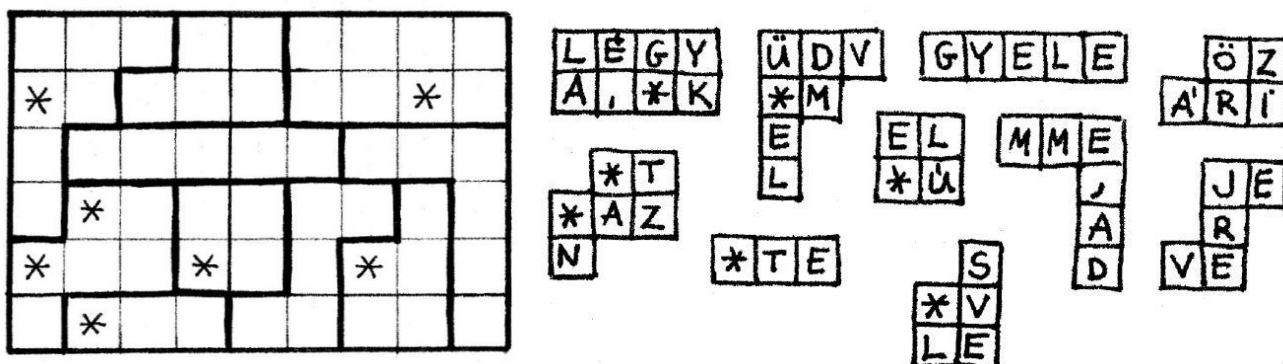
Azokban a napokban történt, hogy _____ császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quirinius, Szíria helytartója alatt volt. Mindenki _____ a maga városába, hogy összeírják. József is fölment Galilea _____ nevű városából Júdeába, Dávid városába, _____, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, _____ együtt, aki áldott állapotban volt. Ott-tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és _____ fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson. _____ tanyáztak a vidéken kint a szabad ég alatt, és éjnek idején őrizték nyájukat. Egyszerre csak ott állt előttük az _____, és beragyogta őket az Úr _____. Nagyon megijedtek. De az angyal így szólt hozzájuk: "Ne féljetek! Íme, nagy _____ adok tudtul nektek és az lesz majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltó nektek, _____ az Úr, Dávid városában. Ez lesz a jel: Találtok egy jászolba fektetett, bepólyált _____. Hirtelen mennyei seregek sokasága vette körül az angyalt, és dicsőítette az Istent ezekkel a szavakkal: " _____ a magasságban Istennek és _____ a földön a jóakarát embereinek!" Mihelyt az angyalok visszatértek a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: "Menjünk el Betlehembe, hadd lássuk a valóra vált beszédet, amit az Úr tudtunkra adott!" Gyorsan útra keltek, és _____ Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő gyermeket. Miután látták, az ezen gyermekekről nekik mondottak alapján ismerték fel. Aki csak hallotta _____ a pásztorok beszédén. Mária meg mind _____ szavait és _____ egyeztette. A pásztorok hazatértek, dicsőítették és magasztalták az Istent mindenért, amit csak hallottak, és úgy láttak, ahogy tudtul adták nekik.

Kiegészítésre használható szavak:

Békesség, jászolba, Betlehembe, dicsősége, örömet, szívében, megtalálták, Pásztorok, elment, emlékezetébe
véste, Augustus, Úr anygala, Gyermekeket, Dicsőség, csodálkozott, Krisztus, Máriával, Názáret

Szótetrisz

Keresd ki a formákat, és írd a betűket a megfelelő helyre. Segítségül a csillagokat már előre beírtuk.

Imádság egyházközségünk családjaiért

Szent Család! Oltalmadba ajánljuk családjainkat. Oltalmadba ajánljuk a házastársakat: segítsd őket, hogy szívükben megőrizték a szeretetet, a hűséget, a megbocsátást, a megbecsülést, és maradjanak mindhalálig egymás segítőtársai.

Oltalmadba ajánljuk a gyermekeket: segíts, hogy a szülők gyermekeikben mindig Isten ajándékát lássák, fogadják, becsüljék, őket Isten szeretetére neveljék, közbenjárásod pótolja emberi gyengeségeiket.

Oltalmadba ajánljuk szüleinket, és kérjük, hogy áldozatos gondoskodásukat szeretetünkkel, engedelmisségünkkel viszonzzuk, és hálánkat cselekedeteinkkel is megmutassuk.

Istenünk, áldd meg kerekelyházi és fülöpházi családjainkat!

Oltalmazd és védelmezd őket, hogy a világ kísértései között is hűségesek maradjanak Jézus tanításához, a házassági eskühöz, egymást a Te szeretetteddel szeressék, és kegyelmed segítségével egykor méltók legyenek a Szent Család boldog közösségébe jutni. Krisztus a mi Urunk által. Ámen

Kollár Balázs atya

Ünnepi jókívánság

Kedves Úrlelke Olvasók!

A Karácsonyi ünnepek és az Új Év alkalmából kívánom Önöknek, hogy az elkövetkező ünnepnapok szeretetben, békességben teljenek családtagjaik és szeretteik körében. Kívánom, hogy az ünnepek meghittsége, varázsa, és a szeretet ereje adjon kellő hitet ahhoz, hogy az újesztendőt tiszta szívvel és újult erővel kezdhessük. Engedjék meg, hogy az alábbi vers megszívlelendő gondolataival kívánjak minden kedves olvasónak áldott, szeretettel teljes karácsonyi ünnepeket és boldog újévet!

*Dr. Kelemen Márk
polgármester*

Szuhanics Albert: Karácsonynak üzenete

Míg bent ülünk a jó meleg szobában,
ki jár most a három király nyomában?
Jó pásztorok, szent angyalok járnak ott,
a világnak csodás kisdéd adatott!

Ne féljeteK világosság fiai,
a mi Urunk Isten fia... igazi!
Megrettennek a sötétség erői,
e világnak gonoszságát legyőzi!

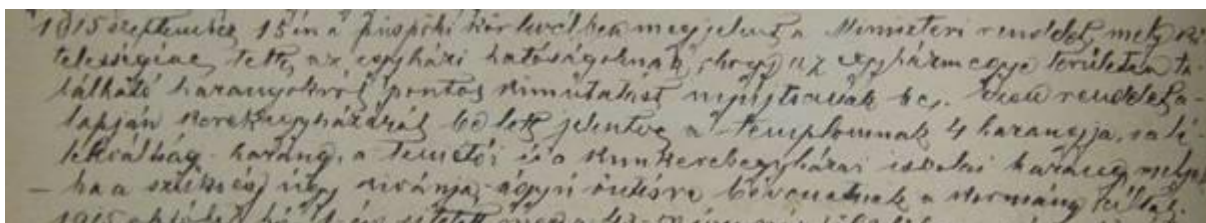
Dicsőség a mennyben Isten fiának,
az újszülött égi-földi királynak!
Áldott legyen itt lenn a jóakarát,
a szeretet áradjon a Nap alatt!

Karácsonynak üzenete, emberek,
hogy minékünk üdvözítő született!
Boldogságos édesanyja ölében
mosolyog ő, szent angyalok körében.

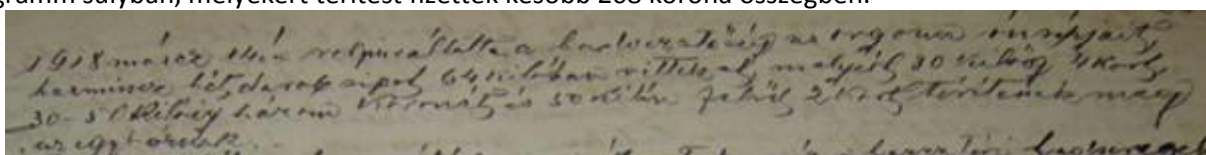
Fenyőillat, gyertya fénye, szeretet,
maradjon meg mindig a ti hitetek!
Szándék legyen szebb világra, a jóra,
a boldogság váljon bennünk valóra!

Sajnos nem sokáig örülhettek a hívők az új orgonának. A 1914-ben kitört Nagy Háború sok áldozatot követelt a lakosságtól.

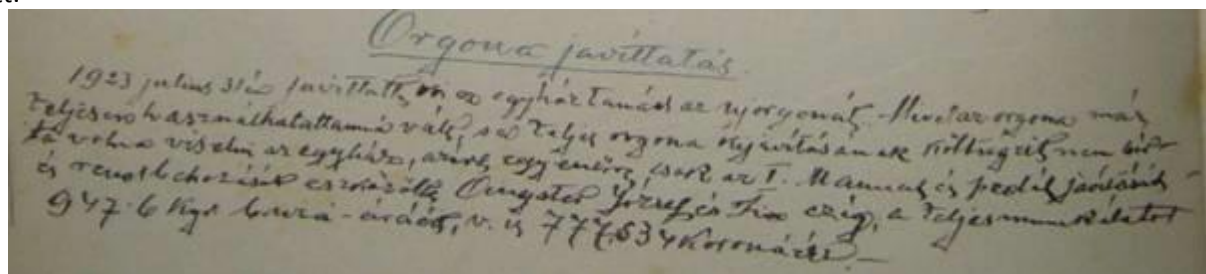
„1915. szeptember 15-én a püspöki körlevélben megjelent a miniszteri rendelet mely kötelességévé tette az egyházi hatóságoknak, hogy az egyházmegye területén található harangokról pontos kimutatást nyújtsanak be. Ezen rendelet alapján Kerekegyházáról be lett jelentve a templomnak 4 harangja, s a lélekváltság harang, a temetői és a kunkeregyházai iskolai harang, melyek – ha a szükség úgy kívánja – ágyúöntésre bevonatnak a kormány által.”

A fenti rendelkezés következtében először a harangokat rekvirálták el 1916. szeptember 22-én és október 06-án, majd 1918. március 14-én a hadvezetőség elrekvirálta az orgona ónsípjait is, összesen 32 darab sípot, 64 kilogramm súlyban, melyekért térítést fizettek később 208 korona összegben.

Ezt követően az orgonát 1923. július 31-én javíttatta ki az egyháztanács. Mivel a teljes felújításra nem állt rendelkezésre kellő pénzügyi fedezet, így csak az I. manuál javítását végezte el az Angster József és fiai cég 947,6 kg búza áráért, amelynek az értéke ekkor már 777.534 koronát tett ki, az időközben bekövetkezett magas infláció miatt.

A Kerekegyházi Római Katolikus Plébánia Historia Domusában a későbbiek során az orgona teljes felújításának befejezéséről, esetleges későbbi javításairól további bejegyzéseket nem találtunk.

(Forrás: A Kerekegyházi Római Katolikus Plébánia Historia Domusa, Kecskeméti közlöny)

Bodor József

Változás a templomunkban

A legutóbbi egyháztanács ülésen, olyan képviselői döntés született, miszerint a korábbi imaszándékok helyét átalakítva, ide kerüljön az Isteni Irgalmasság Tiszteletének képe. (A gyertya illetve mécses gyújtások helyéről van szó.)

Szűz-Mária anyjával Szent Annával, valamint Szent József a kis Jézussal és a Fausztina szerzetesnővérnek adott kép együttesével egy igazán meghitt és szép imahelyet sikerült így kialakítani. Az imaszándékokat gyűjtő fémdobozt az Isteni Irgalmasság Tisztelete kép alá a térdeplő elé helyeztük el. Ide, ebbe a dobozba lehet betenni a különféle írásokat kéréseket és hálaadásokat. A fémdoboz egyik oldala nyitható, ezen keresztül az Egyház nagy ünnepein kiürítjük a doboz tartalmát és égő áldozatul felajánljuk az Irgalmas Istennek. A mécseseket tartó állvány a mostani formájában sajnos nem fér el az odahelyezett térdeplő miatt, ezért került a két padsor közé. Amennyiben egy keskenyebb talpazatú mécses tartót sikerül majd készítenünk, visszakerülne az eredeti helyére.

A kép Lengyelországból származik, tőlük kapta Kerekegyháza, ezért a kép alján lévő szokásos szöveg „Jézusom Bízom Benned” lengyelül olvasható. 1920 és a 30-as években Lengyelországban az azóta szentté avatott Fausztina szerzetes nővérnek nyilatkozta ki a mi Urunk Jézus Krisztus az Isteni Irgalmasság Tiszteletét és az ehhez fűződő ígéreteket.

„Megígérem, hogy az a lélek, aki ezt a képet tiszteli, nem kárhozik el...”

Nagyon komoly ígéret ez, amit a legtöbb katolikus templomban úgy hálálnak meg, hogy valahova kihelyezik ezt a képet.

Elnézést kérünk attól a családtól, aki a korábbi imaszándék helyet megálmodta, elkészítette illetve finanszírozta! Ez az új hely a templomba járó kerekegyházi közösséggel együtt természetesen az övék is marad. Áldja meg Őket ezért Az Irgalmas Jézus és árássa rájuk az Irgalmas Szívéből kijövő sugarait!

Végül, de nem utolsó sorban köszönet mindazoknak, akik segítették létrehozni templomunknak ezt a nagyon szép imahelyét!

Balázs atya

Lelkigyakorlat 2014 Advent

Első nap

Karácsony előtti lelkigyakorlatunk első részét, Lengyelországból származó Tamás atya tartotta. Ha szeretünk valakit, vagy valamit, akkor azt akarjuk, hogy mindig közelünkben legyen, és így örüljünk jelenlétének. Vágyunk rá, hogy jobban megismerjük, és szívesen ismerkedünk vele. Csak azt szoktuk szeretni, ami értékes számunkra. Ha elveszítjük azt, akit szeretünk, az azt jelenti, hogy életünk minősége csökken. Vagyis rosszabb helyzetbe kerülünk. Hívó ember számára Isten az a valaki, akit nagyon szeretünk, s egy életen át próbálunk megismerni. Isten parancsolatai által próbál minket vezetni, s közben azt üzeni, hogy értékesek vagyunk számára, s nem akar minket elveszíteni. Ezért kell egymást is szeretnünk, mert értékesek vagyunk, s egymás szeretetéből tanuljuk meg, hogyan szeret Isten. Ha a parancsok ellen vétünk, nem csak egyszerűen szabályt hágunk át, hanem veszítünk emberségünkben, veszítünk boldogságunkból. Akkor vagyunk igazán boldogok, ha szeretve érezzük magunkat. A szeretet hiánya pedig szenvedést, frusztrációt, bizonytalanságot okoz számunkra. Életünk útja teli van küzdelemmel, könnyen elbukhatunk, de Isten végig elkísér, nem, mint szigorú Bíró, hanem mint gondos Atya. Nem ítél el, nem botránkozik meg, s nem jön indulatba bűneink miatt. A szentgyónás által lehajol hozzánk, gyengéden megérint minket, megérinti sebeinket, melyekhez még mi sem merünk nyúlni, s begyógyítja azokat. Gyónni azt jelenti, hogy elfogadom Krisztus ajándékát, melyet feltámadása utáni első napon adott számunkra. "Vegyétek a Szentlelket, s akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer!" Aki meggyónja bűneit, az befogadja Isten irgalmát. Erről szól a feloldozás szövege is: "Isten a mi irgalmas Atyánk, Aki Szent Fiának kereszthalála és feltámadása által, kiengesztelte Önmagával a világot, és kiárasztotta a Szentlelket a bűnök bocsánatára, az Egyház szolgálata által bocsásson meg neked, és adja meg a békét. És én, feloldozlak téged bűneidtől az Atya a Fiú és a Szentlélek nevében." Aki bűnös-ként térdelt le Szentként kelt föl. Isten csodát művel a megtérő szívében. Magához ragadja őt, és áthatja Önmagával. Fő cél, hogy a bűnök által ütött sebek begyógyuljanak. Ehhez részünkről szükséges a hit, a megtérés elhatározása, és a bűnvallomás.

A gyónás kezdetén mindjárt érdemes közölnünk, hogy mikor volt utolsó gyónásunk, azért, hogy az atyának támpontot tudjon adni, s jobban segíteni tudja a gyónást végzőt. Nem elég azt mondani, hogy régen gyóntam utoljára, mert az mindenki számára mást jelent. Érthetünk rajta két-három hónapot, vagy akár húsz-harminc évet is. Ugyanígy próbáljuk meg bűneink számát számszerűsíteni, vagy legalább megbecsülni annak mennyiségét. Mert nem mindegy, hogy két hete hanyagoljuk az imát, vagy két éve. Miután bűneinket felsoroltuk, fejezzük be a másra nem emlékszem formulával. Ebből a gyóntató tudni fogja, hogy a felsorolás véget ért. Ezután felteszi kérdéseit, tanácsot ad, és elégtételt ró ki. Ne szakítsuk félbe, még akkor sem, ha újabb megvallani való bűn jut eszünkbe. Az elégtétel megkapása után pótolhatjuk hiányosságunkat, vagy egyszerűen, egy igen szóval fogadjuk el azt. Majd fejezzük ki bűnbánatunkat, s a feloldozás után feleljünk az ÁMEN szóval. Ez a hit szava, Jézus anyanyelvén. A gyónás folytatása a megtérés, melyben elfordulunk a bűntől, és az

életet adó, szerető Istenre figyelünk. A gyónás után, nem folytathatjuk életünket ott, ahol abbahagytuk. Ha nem akarunk változtatni életünkön, az úgy néz ki, mintha a tékozló fiú, az érzelmes hazatérés után, megint fel akarná markolni a pénzt, és visszatérne a bűnös városba. Isten, mivel türelme végtelen tovább fog várni az ilyen gyónókra. S ha egyszer hazaérünk, azaz változtatunk életünkön, akkor Isten és angyalai jobban fognak örülni egy megtérőnek, mint kilencvenkilenc igaznak.

Lejegyezte: Kaldenekker Olivér

Lelkigyakorlat 2014 Advent

Második nap

Csütörtökön este Sándor atya, verbita szerzetes tartotta a lelkigyakorlatot. Felidézte, hogyan ünneplik a lengyelek az adventet: az oltártól a padlóig létra vezet, amin a kis Jézus minden nap egy fokkal lejjebb lép, így jut el Karácsonyra a hívekig. Templomunkban még nemrég is volt ilyen létra, a Szűz Mária oltáron állt, és a kis Jézus szobra itt is minden nap egy fokkal lejjebb jött hozzánk. Ez a kis szobor a felnőtteknek is, de főként a gyermekek számára tette kézzel foghatóvá a Karácsony, Jézus születésének ünnepe közeledtét.

Legutóbbi lelkigyakorlatos helyén Sándor atya gyermekeket kérdezett meg, hol születik meg idén a kis Jézus? Sokféle válasz született, de a legigazabb az volt, hogy a szívünkben. Jézus a szívünkben akar megszületni, és csak rajtunk múlik, hogy befogadjuk-e.

A mai evangélium, amely Szent József nehéz döntését tárja elénk, segít bennünket abban, hogy mi is az Úr Jézus mellett tudjunk dönteni.

Szent József példakép lehet a számunkra, tiszta lelkű, békés, becsületes ember, aki Istennel és emberrel egyaránt tisztességes. Ez a rövid evangéliumi részlet azt is bemutatja, hogy József nem ítélkezik Mária fölött, nem hisz mások rossz véleményének, hanem a szívére hallgat. Nem akar Máriának rosszat, ezért úgy dönt, titokban bocsátja el, nehogy Máriának valami baja essék. Mi sokszor nem vagyunk ilyen nagylelkűek, könnyen hiszünk a rossznak, nem habozunk másokat elítélni, még akkor sem, ha nem vagyunk biztosak a másik bűnösségében.

Az angyal is akkor jelenik meg, amikor József már döntött, és jó döntést hozott. Isten akkor tud bennünket megerősíteni, ha a jó mellett döntünk. Ekkor válik számunkra könnyebbé az út, mert az Úristen mellénk áll, megsegít és megerősít, hogy meg tudjunk maradni a jó úton.

Sándor atya saját életéből vett példával magyarázta ezt meg nekünk: a verbita szerzetesek az örökfogadalom után három országot választhatnak, ahová misszióba szeretnének menni. Az atya Japánt, Brazíliát és Kanadát választotta, de végül itthon kellett maradnia Magyarországon, hogy segíteni tudjon a közösség megerősítésében. Mivel nagyon készült a misszióba, nehezen fogadta el, hogy nem mehetett, és ezért elkeseredett volt. Sajnos édesanyja időközben súlyosan megbetegedett, és meg is halt. Sokat imádkozott azért, hogy fia itthon legyen, amikor ő elköltözik a Teremtőhöz. Sándor atya végig tudta kísélni ezen az úton édesanyját, így elvesztését is könnyebben fogadta el. A Jó Isten meghallgatta az atya imáját is, de édesanyja késését sem hagyta figyelmen kívül, így bár az atya kérése egyelőre nem teljesült, édesanyja eltávozásán keresztül mindkettejüket megerősítette.

„Bánjatok jól másokkal, hogy jobban megértsetek engem!” - kéri tőlünk az Úr Jézus. Közelebb kerülhetünk hozzá, ha úgy bánunk embertársainkkal, olyan szeretettel, ahogy Ő tette.

Jézus születése, a jó hír, amit az angyal nem csak Máriával, hanem Józseffel is közöl. Tulajdonképpen két angyali üdvözlés van: az első igen Máriáé, aki szeretettel mondott igent Isten akaratára, a második igen Józsefé, aki nem félt attól a felelősségtől, amivel Isten megáldotta. Isten a harmadik igent is várja, amit nekünk kell kimondanunk, a mi igenünkre is szüksége van ahhoz, hogy az Úr Jézus megszülethessen a szívünkben. Ne féljünk kimondani ezt az igent, és mivel mindannyian misszionáriusi hivatást is hordozunk, segítsünk hozzá másokat is, hogy Karácsonykor az ő szívükben is megszülethessen Jézus. Ámen.

lejegyezte: Mongyi Kornélia

Anyakönyvi hírek

október, november és december eleje

Elhunytak:

Varga István
Babusik Dezsőné Pismán Rozália
Hajagos János
Lekli Józsefné Horváth Julianna
Kiss Mátyásné Szántó Anna
Loboda Imréné Pethes Mária Terézia
Treszler József
Benkő Sándor
Zsikla Mihály
Horváth Istvánné Hábczius Terézia

Szentségekkel ellátva: 4 fő

Kereszteltek:

Halász Zsombor
Pongrácz József
Sztaskó András
Kollár Hanna
Gégő – Marton Dávid
Hugyecz Hanna
Borbély Réka

Advent, Advent...

Az angyal énekel

Az angyal énekel, tekints az égre fel,
napvilágos lett az ég, megnyílt az ég,
és a Második Személy most a földre lép.
Mézét ont az ég. Mézet ont az ég.

(Canthus Chatolici 1651)

**Istentől megáldott, békés Karácsonyt, és békés boldog Új Évet kívánok
minden kedves kerekegyházinak!**

Balázs atya

Tartalomból:

Karácsonyi elmélkedés – Balázs atya,	2. oldal
KARÁCSONYI ESKÜ - Bognár Tibor Pál verse,	3. oldal
Az adventi koszorú - id. Rozsnyói zoltán,	4. oldal
Adventi kézműves foglalkozás,	5. oldal
Adventi gyertyagyújtás a téren 2014. – Balázs atya,	6. oldal
75 gyermek a Szent Imre Otthonban - Benkő Mária,	7. oldal
Köszönet az ajándékért - Hefler Emese,	7. oldal
Jelenlét hétvége - S Nagy Attila és Judit,	8. oldal
Főegyházmegyei Szinódus - Halák Ferenc és Elza,	9. oldal
Borszentelés, boráldás - Oreskó Imre,	10. oldal
Xavéri Szent Ferenc - Rozsnyóiné Margó,	11. oldal
Gyermek oldal ,	12. oldal
Imádság egyházközségünk családjaiért - Balázs atya,	13. oldal
Ünnepi jókívánság - Dr. Kelemen Márk,	13. oldal
Orgonánk története... - Bodor József,	14. oldal
Változás a templomunkban - Balázs atya,	16. oldal
Lelkigyakorlat 2014 Advent, első nap,	17. oldal
Lelkigyakorlat 2014 Advent, második,	18. oldal
Anyakönyvi hírek,	19. oldal
Az angyal énekel,	19. oldal

